

Kolding Social-Demokrat

Mandag 24. Februar 1919

Boligmanglen i Vejen.

Hvorledes skal det gaa til Maj? er et Spørgsmaal, der paatrænger sig nu, og det var det til November med at faa Husly.

Mange Familier har i Vinter maattet nøjes med nogle Tagkamre, andre har maattet dele Stuer med de husvilde, og vort ærede Sogneraad, som skal sørge for, at alle faar et Sted at bo, bryder sig ikke det mindste om den Sag.

Jeg stod den 1. November lige til Middag og manglede et Sted at flytte hen. Og ved Henvendelse til Kommunekontoret om, hvor jeg skulde være, blev der svaret, det vidste de ikke noget om.

Ja, saaledes fortolker Sogneraadet dets Pligt til at skaffe Husly, og enhver maa indrømme, det er ikke rart at staa med tre smaa Børn og ikke vide, om man kan faa Husly til dem.

De Huse, Billund bygger, som staar til Kommunens Raadighed,

er, synes jeg, bleven noget af et Paradenummer, idet de i alt væsentligt bliver besat af Banefunktionærer, som om det skal være en Modesag først og fremmest, at skaffe dem Husly. Eller er det for at stoppe Skriget fra den Kant, at man ganske overser alle andre Arbejdere?

Til 1. Maj er der sikkert mange, der bliver husvilde, og mange arbejder her i Byen, men man har Familien boende i andre Byer. Der maa fra Kommunens Side gøres noget for Alvor for at skaffe Familier Husly. Dyrt er det ganske vist at bygge, men det maa komme i anden Række.

Jeg synes ogsaa, vort ærede Raad kunde prøve andre Veje. Her findes jo en Del Arbejdere, som sidder med et Hus, og som sikkert ikke vilde være uvillige til at lave Lejlighed paa Loftet, naar blot de fik lidt Støtte enten ved billige Laan eller ved Præmie til Husejere, der lod lave Lejlighed. Enten man ofrer noget paa den ene eller anden Maade, kan for saa vidt være det samme, naar Pengene gaar alligevel.

Hovedsagen og Kravet maa være, at alle husvilde faar en Lejlighed den 1. Maj, og dette Krav maa Sogneraadet ikke sidde overhørigt.

Vejen, 18. Febr. 1919.

H. P. Hansen.

Boligmanglen i Vejen

Hvorledes skal det gaa til Maj? er et Spørgsmaal, der paatrænger sig nu, og det var det til November med at faa Husly.

Mange Familier har i Vinter maattet nøjes med nogle Tagkamre, andre har maattet dele Stuer med de husvilde, og vort ærede Sogneraad, som skal sørge for, at alle faar et Sted at bo, bryder sig ikke det mindste om den Sag.

Jeg stod den 1. November lige til Middag og manglede et Sted at flytte hen. Og ved Henvendelse til Kommunekontoret om, hvor jeg skulde være, blev der svaret, det vidste de ikke noget om.

Ja, saaledes fortolker Sogneraadet dets Pligt til at skaffe Husly, og enhver maa indrømme, det er ikke rart at staa med tre smaa Børn og ikke vide, om man kan faa Husly til dem.

De Huse, Billund bygger, som staar til Kommunens Raadighed,

er, synes jeg, bleven meget af et Paradenummer, idet de i alt væsentligt bliver besat af Banefunktionærer, som om det skal være en Modesag først og fremmest, at skaffe dem Husly. Eller er det for at stoppe Skriget fra den Kant, at man ganske overser alle andre Arbejdere?

Til 1. Maj er der sikkert mange, der bliver husvilde, og mange arbejder her i Byen, men maa have Familien boende i andre Byer. Der maa fra Kommunens Side gøres noget for Alvor for at skaffe Familier Husly. Dyrt er det ganske vist at bygge, men det maa komme i anden Række.

Jeg synes ogsaa, vort ærede Raad kunde prøve andre Veje. Her findes jo en Del Arbejdere, som sidder med et Hus, og som sikkert ikke vilde være uvillige til at lave Lejlighed paa Loftet, naar blot de fik lidt Støtte enten ved billige Laan eller ved Præmie til Husejere, der lod lave Lejlighed. Enten man ofrer noget paa den ene eller anden Maade, kan for saa vidt være det samme, naar Pengene gaar alligevel.

Hovedsagen og Kravet maa være, at alle Husvilde har en Lejlighed den 1. Maj, og dette Krav maa Sogneraadet ikke sidde overhørigt.

Vejen, 18. Febr. 1919.

H. P. Hansen.